

lysninger, jeg har tilstillet Finansudvalget, at fremkomme med en Række Betragtninger til Belysning af de Ændringsforslag, der senere er blevet stillet af et Mindretal, og som nu er blevet motiveret af Hr. Rode.

Med Hensyn til det første Ændringsforslag vil jeg bemærke, at de Tal, som findes i de Ændringsforslag, jeg har stillet, er i Overensstemmelse med de Opgivelser, som Ministeriet har modtaget fra Brødkornsadministrationen. Det ærede Medlem talte om Posteringen af de omtalte 9,81 Mill. Kr., og herom er kun at sige — det anerkender det ærede Medlem aabenbart ogsaa, idet han ikke har stillet Ændringsforslag paa dette Omraade og ogsaa ansaa mine Grunde til, at Forholdet ikke var nærmere belyst, for fyldestgørende —, at denne Post foreligger anerkendt af alle Parter som en Post, der skal søges; naar jeg ikke i Øjeblikket har kunnet give Finansudvalget nærmere Oplysninger om, hvorledes den her foreliggende Fejl er opstaaet, er det, fordi der skal føres forskellige Forhandlinger til Belysning deraf, saaledes at man kan faa et samlet Billede af denne Hændelse. Jeg har herunder ogsaa sagt til det ærede Medlem Hr. Rode, at jeg efter Omstændighederne vilde finde det rimeligt, om han ogsaa fik Lejlighed til, inden jeg fremkom med Oplysninger for Finansudvalget, at gøre sig bekendt med de Opfattelser, der bliver gjort gældende overfor mig, idet Spørgsmaalet vedrører Forhandlinger, som han har deltaget i.

Med Hensyn til Divergensens paa de 2,37 Millioner er der gjort udtrykkelig Rede for, at naar Ændringsforslag er stillet som sket fra Indenrigsministeriets Side, er det, fordi man herved følger Ernæringsraadets Regnskab. Nu er der ingen Uenighed mellem os om, at det kunde være lige saa rigtigt og maaske rigtigere at foretage Posteringen paa en anden Maade; men jeg har ment, at naar Ernæringsraadets Regnskab forelaa offentligt, var det naturligt, at Indenrigsministeriet her fulgte dette, saa meget mere som man i den Finansudvalget tilstillede Skrivelse udtrykkelig har oplyst, hvorledes Forholdet er.

Hvad angaar det af Mindretallet stillede Underændringsforslag, der i det hele taget er ganske vilkaarligt, hvilket ogsaa fremgik af Ordførerens Udtalelser, blev det sagt, at der for 2—3 Millioners Vedkommende ikke var nogen rigtig Forklaring; det kunde jo være, at der var noget bogført to Gange, o. s. v., o. s. v. Jeg maa sige, at jeg maa beklage, at jeg, skønt jeg har været til en meget indgaaende Konfe-

rence om disse Sager med Finansudvalget, først nu hører den Opfattelse gjort gældende. Thi hvis den var gjort gældende under Konferencen med Finansudvalget, og man havde peget paa, hvad man i saa Henseende mente det drejede sig om, vilde jeg have kunnet søge Forholdet oplyst og i en Svarskrivelse til Finansudvalget ogsaa have belyst dette, forsaavidt det overhovedet lader sig gøre.

Det andet Ændringsforslag omhandler de 20 Mill. Mark. Ærede Medlemmer vil se, at der er fremsendt til Finansudvalget en Skrivelse fra Finansministeriet, med hvilket der er forhandlet om dette Spørgsmaal; i denne Skrivelse hedder det, at man maa anse det for rigtigst, at det efter den nugældende Markkurs konstaterede Tab opføres til Udgift paa Statsregnskabet for 1919—20, i hvilken Henseende man er enig i, at Beløbet overgaar til Kassebeholdningen til en Kurs af 15. I Henhold til de Forhandlinger, der har været om denne Sag mellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet, er mit Forslag formet, og jeg vil ogsaa mene, at det er det naturlige og rigtige. Man kan altid — det indrømmede selvfølgelig ogsaa det ærede Medlem — diskutere, hvilken Kurs det vil være rigtigst at fastsætte i saadanne Tilfælde; jeg har fastsat den Kurs, som eksisterede den Dag, da Forslaget blev afsendt til Finansudvalget, nemlig Kursen 15, og ved Forhandling med Finansministeriet sikret mig, at man ogsaa dør var villig til at antage den Kurs. Det vilde efter Indenrigsministeriets Mening ikke være naturligt, naar hele Kontoen skulde afsluttes, vedblivende at have dette Markbeløb staaende, som netop nu er forfaldet. Det vil være rimeligt, at det overgaar til Finansministeriet, og at dette træffer de Dispositioner, der skal træffes og efter Omstændighederne maaske træffes med meget kort Varsel.

Endelig har Mindretallet stillet Ændringsforslag om at opføre et Beløb paa 9 Mill. Kr. som Andel i Overskuddet af Sukkerordningen. Ogsaa paa dette Punkt er der, som ærede Medlemmer vil se af den Svarskrivelse, som er sendt Finansudvalget fra Indenrigsministeriet, og som findes Spalte 3893—94, gjort omhyggeligt Rede for, hvordan Forholdet er: at disse Penge ikke er og ikke vil blive indbetalt, og at det heller ikke er Forudsætningen for hele Sukkerordningen, at de skal indbetales nu, og at Fabrikkerne overfor Indenrigsministeriet har gjort gældende, at hvis de skulde indbetale disse Penge, vilde det blive nødvendigt